

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. v právní věci žalobkyně: **M. N.**, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, se sídlem Brno, Dominikánské náměstí 196/1, za účasti: **Mgr. M. P.**, o žalobě proti rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 26.6.2013, č.j. MMB/0181286/2013, sp. zn. OUSR/MMB/0150490/2013,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á**.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26.6.2013, č.j. MMB/0181286/2013, sp. zn. OUSR/MMB/0150490/2013, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno – střed, odboru výstavby a stavebního rozvoje, stavební úřad (dále jen „stavební úřad“), ze dne 22.2.2013, č.j. 110044740/PISJ/STU/010, kterým stavební úřad dodatečně povolil osobě zúčastněné na řízení (dále jen „stavebník“) stavbu „Terénní úpravy a opěrné zídky, včetně dřevěné stavby skladu zahradního nábytku na pozemku p.č. 1020, k.ú. Štýřice, Brno, při rodinném domě Kamenná čtvrť 63, Brno“.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž namítala, že stavební úřad nesprávně posoudil některé údaje týkající se stavby, konkrétně že se nejedná o domovní rozvod vody, ale o venkovní vodovodní řad, že dodatečně povolená stavba má negativní dopad na přípojku vody a její zeď, stavba není postavena v souladu s projektovou dokumentací, díky čemuž následné rozdíly způsobují neprůjezdnost cesty pro invalidní vozík. Žalovaný tyto námitky žalobkyně zamítl, neboť je neshledal důvodnými.

Závěry žalovaného nyní žalobkyně napadá podanou žalobou.

I. Shrnutí žaloby

Žalobkyně namítá, že žádala stavební úřad o přeložení vodovodu do stavebního řízení, a to podáním ze dne 19.11.2012, v němž uvedla, že v dokumentaci předložené stavebníkem není zakreslena přípojka vody napojená na vodoměr žalobkyně, která původně vedla do odstraněné stavby Kamenná čtvrť 61a, Brno. Žalobkyně stavební úřad žádala, aby dokumentace byla opravena a aby na přeložku přípojky vody k domu Kamenná čtvrť 122 i na řešení uvedené přípojky předložil stavebník povolení.

Žalobkyně dále namítá, že povolenou stavbou byly poničeny a odstraněny opěrné zdi, a to jak vodorovné, tak i kolmá zeď, která nebyla předmětem dodatečného povolení stavby. V důsledku toho došlo k prasknutí zdi jejího domu. Až následně bylo provedeno zpevnění vodorovných opěrných zdí a kolmá opěrná zeď již nebyla opravena.

Žalobkyně má za to, že není možné bez souhlasu majitele bourat či opravovat zdi, které nejsou v jeho vlastnictví. Zbourání kolmé opěrné zdi nebylo dle názoru žalobkyně uvedeno v žádosti o stavební povolení ani v dokumentaci a žalobkyně se k tomu nemohla vyjádřit. Podle žalobkyně by tato věc měla spadat pod řízení o odstranění stavby, případně by mělo dojít k obnovení této kolmé opěrné zdi.

Žalobkyně dále namítá, že v případě širší jediné přístupové komunikace k domu Kamenná čtvrť 122, Brno je projektová dokumentace v rozporu se skutečností, neboť z projektované šíře 118 cm je současná šířka komunikace 95 cm. Žalobkyně v této souvislosti poukazuje na to, že již projektovaná šíře byla hůře průchozí, přičemž skutečná šíře je pak „kritická“ pro průjezd invalidním vozíkem.

Žalobkyně na svém procesním postoji setrvala celou dobu řízení před zdejší soudem a z výše uvedených důvodů se domáhala zrušení napadeného rozhodnutí.

II. Vyjádření žalovaného

Žalovaný k námitce ohledně zařazení přeložky vodovodu uvádí, že tato otázka přesahuje předmět řízení o dodatečném povolení stavby. Žádné řízení o odstranění domovního rozvodu vody nebylo dle žalovaného zahájeno, a tudíž ani nemohlo být předmětem řízení o dodatečném stavebním povolení. Předmětem správního řízení byly výhradně terénní úpravy, stavba opěrných zídek a stavba skladu, který není napojen na inženýrské sítě.

Pokud jde o námitku ohledně toho, že předmětem řízení měla být i žalobkyní blíže neurčená kolmá zeď, k tomu žalovaný rovněž uvádí, že žalobkyně nemůže nakládat s předmětem řízení, a tedy ani jej rozšiřovat. Taková zeď vůbec nebyla předmětem řízení, správní orgány tedy o ní nemohly rozhodnout.

K námitce ohledně šířky komunikace žalovaný uvedl, že povolenou stavbou nedošlo k ovlivnění stávajícího stavu v území z hlediska bezbariérovosti. Žalovaný též odkazuje na vyjádření odborného konzultanta Ing. P. Ž. a na to, že se jedná o cestu ve vlastnictví třetí osoby, která proti stavbě nijak nebrojila.

Žalovaný setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před zdejší soudem a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rámci žalobních bodů, jak je uplatnila žalobkyně v podané žalobě dle § 75 odst. 2 s.ř.s., podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného postupem podle § 75 odst. 1 s.ř.s.

Soud rozhodoval bez jednání za splnění podmínek uvedených v § 51 odst. 1 s.ř.s.

V předmětné věci je napadáno správní rozhodnutí vydané v řízení o dodatečném povolení stavby ve smyslu § 129 odst. 3 stavebního zákona, podle kterého lze stavbu prováděnou nebo provedenou bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že stavba není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území, není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo

omezuje, a není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem. Bude-li stavba dodatečně povolena, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví. Dodatečné povolení nahrazuje v příslušném rozsahu územní rozhodnutí. Bude-li předmětem dodatečného povolení rozestavěná stavba, stavební úřad stanoví podmínky pro její dokončení.

Podle § 114 stavebního zákona může účastník řízení uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první, se nepřihlíží (odst. 1). Námitku, o které nedošlo k dohodě mezi účastníky řízení, stavební úřad posoudí na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková námitka nepřesahuje rozsah jeho působnosti. Nedošlo-li k dohodě o námitce občanskoprávní povahy, stavební úřad si o ní učiní úsudek a rozhodne ve věci; to neplatí v případě námitek týkajících se existence práva nebo rozsahu vlastnických práv (odst. 3 citovaného ustanovení).

Stavební zákon tedy v rámci řízení podle § 129 odst. 3 stavebního zákona umožňuje, aby stavba prováděná v rozporu s požadavky stavebního zákona byla dodatečně legalizována, a to na základě žádosti stavebníka. Tato žádost dle výše uvedeného ustanovení musí obsahovat stejné náležitosti jako žádost o stavební povolení a žalobkyně byla oprávněna v tomto řízení vznášet námitky ve smyslu § 114 stavebního zákona. Podanou žádostí stavebník vymezil předmět řízení o dodatečném povolení. Z obsahu správního spisu vyplynulo, že předmět řízení byl po obsahové stránce vymezen takto: „*Po lokálním odtěžení zeminy a drolicí se skály při hranici mezi pozemky par.čís. 1020 a 1004/1 k.ú. Štýřice, obec Brno, stavebník postavil nové schodiště a opěrnou zeď z kamenného zdiva. Opěrná zeď na pozemku par.čís. 1020, k.ú. Štýřice, obec Brno, je délky 12,030 m (rovnoběžně s hranicí mezi pozemky par.čís. 1004/1 a 1020, k.ú. Štýřice, obec Brno) a od upraveného terénu pozemku par.čís. 1020 k.ú. Štýřice, obec Brno, vysoká 2,180m. Na koruně zdi jsou osazeny ocelové sloupky s výplní z dřevěných desek výšky 1,100m. Na opěrnou zeď při hranici s pozemkem par.čís. 1018, k.ú. Štýřice, obec Brno navazuje nové schodiště na pozemku par.čís. 1020 k.ú. Štýřice, obec Brno, s brankou šířky 0.970m (kolmo na hranici mezi pozemky par.čís. 1020 a 1018, k.ú. Štýřice, obec Brno), délky schodišťového ramene 1,380m (rovnoběžně s hranicí mezi pozemky par.čís. 1018 a 1020, k.ú. Štýřice, obec Brno) a délky podesty 1,785m v rohu při hranici pozemků par.čís. 1017, 1017 a 1020 k.ú. Štýřice, obec Brno. V západním rohu pozemku par.čís.1020, k.ú. Štýřice, obec Brno, stavebník ve vzdálenosti 0,2m od opěrné zdi a 0,3m od skalního masivu a skalního terénu umístil dřevěnou stavbu skladu zahradního nábytku na betonových patkách a betonových podkladních prazích o půdorysném rozměru 4,9m délky (rovnoběžně s hranicí mezi pozemky par.čís. 1004/1 a 1020, k.ú. Štýřice, obec Brno) a šířky 3,145m. Sklad zahradního*

nábytku je zastřešen pultovou střechou s asfaltovým pláštěm s nejvyšším bodem střechy 3,12m od okolního upraveného terénu. Dřevěný sklad není připojen na rozvodu nízkého napětí ani plynu a vody. V rámci stavebních prací stavebník provedl udržovací práce na opěrné zdi u stávajícího objektu na pozemku par.čís. 1021, k.ú. Štýřice, obec Brno, přeložku domovních rozvodů vody a plynu k objektu Kamenná čtvrť 122 v Brně a terénní úpravy nově vzniklé zahrady na pozemku par.čís. 1020, k.ú. Štýřice, obec Brno, které nejsou předmětem tohoto dodatečného povolení.“.

V souvislosti s vymezením předmětu řízení o dodatečné povolení stavby žalobkyně namítala, že v rámci tohoto řízení žádala o zařazení přeložky vodovodu do stavebního řízení a o to, aby na přeložku přípojky vody k domu Kamenná čtvrť 122 i na řešení uvedené přípojky do odstraněné stavby Kamenná čtvrť 61a předložil stavebník povolení. Soud k tomu uvádí, že žalobkyni z pozice účastníka řízení (nikoliv stavebníka) nepříslušelo disponovat s předmětem řízení a rozšiřovat jej. Takto formulovanou námitku žalobkyně proto soud neshledal důvodnou, přičemž nepřehlédl, že námitka obdobného obsahu týkající se přeložky přívodu vody byla stavebním úřadem v rozhodnutí o dodatečném povolení stavby na str. 7 vypořádána tak, že užívání – provoz domovního rozvodu vody - nemá vliv na dodatečné povolení stavby opěrných zdí, nového schodiště a skladu nářadí. Otázky, týkající se kvality přeložky domovního rozvodu vody domu Kamenná čtvrť 122 jsou pak otázkami soukromoprávního charakteru.

Argumentovala-li žalobkyně ohledně „přípojky, která původně vedla k odstraněné stavbě Kamenná čtvrť 61a“, není soudu z žalobní argumentace vůbec zřejmé, o jakou přípojku se jednalo a jakou má toto žalobní tvrzení souvislost s předmětem řízení v nyní posuzované věci. Soud k tomu doplňuje, že pakliže do podané žádosti stavebník nevčlenil celou stavbu a provedl i další stavební práce, pak se v takovém případě vystavuje riziku, že taková část stavby bude dle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona odstraněna. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí nadto vyplývá, že přípojka vody není součástí dodatečného stavebního povolení a že přípojkou je napojení na veřejný rozvod po uzávěr a měření, za tímto místem už se jedná o domovní rozvod. Stavební úřad též zdůraznil, že zásah do rozvodů za přípojkou je zásah do vedení technického zařízení uvnitř budov, který nevyžaduje ani povolení a ani ohlášení stavebnímu úřadu.

Shodně soud nahlíží na námitku stržení blíže neidentifikované „kolmé zdi“ a zásahu do dřívějšího opěrného systému nemovitosti žalobkyně. V řízení o dodatečném povolení stavby byl posuzován skutkový stav existující stavby, doložený geologickým posudkem a statickým výpočtem. Řízení ve smyslu § 129 stavebního zákona může vést buď k nařízení odstranění nepovolené stavby, anebo k vydání dodatečného povolení stavby, přičemž v něm nelze řešit otázky týkající se dříve odstraněných a již tedy neexistujících staveb. Soud k tomu doplňuje, že pakliže došlo v minulosti k odstranění části majetku žalobkyně či k jejímu poškození, žalobkyně se může se svými případnými soukromoprávními nároky obrátit na civilní soud. Taktéž k trhlínám ve zdi domu žalobkyně se ze správního spisu podává, že se jedná o problémy dlouhodobějšího původu, když v objektu

žalobkyně chybí vodorovné ztužení (str. 11 rozhodnutí o dodatečném povolení stavby). Pakliže se žalobkyně domnívá, že trhliny ve zdi jí způsobil stavebník prováděním stavební činnosti, opět má možnost se se svým nárokem obrátit na civilní soud.

Pokud jde o námitku týkající se zúžení jediné přístupové cesty (dle obsahu správního spisu se jedná o uličku) k domu žalobkyně o šířce 95 cm, pak žalobkyně ničím neprokazuje, že by se v minulosti jednalo o bezbariérovou cestu a že by byla na 95 cm zúžena předmětnými stavebními úpravami. Z odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu o dodatečném povolení stavby se podává, že dle vyjádření Ing. P. Ž., CSc., odborného konzultanta, je přístupová cesta ukončena schodištěm s 9 stupni. Nejedná se tedy o cestu odpovídající bezbariérovému řešení a není ovlivněn současný stav z hlediska bezbariérového řešení. Stavební úřad uvedl, že uvedené zúžení je před stavbou opěrných zdí (týká se stavbou nedotčené části uličky mezi zdmi na pozemcích p.č. 1019 a 1016, k.ú. Štýřice). Skutečnost, že šířka přístupové komunikace je dána stávajícími stavbami a nikoliv dodatečně schválenými stavebními úpravami a že přístupová komunikace končí schodištěm vedoucím k její nemovitosti, žalobkyně v žalobě nijak nezpochybňuje. Za této situace je bezpředmětné, aby se soud zabýval námitkou, že projektová dokumentace obsahuje jinou šířku této komunikace, pokud žalobkyně v žalobě namítá bez jakékoliv další argumentace pouze narušení bezbariérovosti této přístupové komunikace a netvrdí, a tím spíše ani nedokládá, jakékoliv dotčení na jejích právech stavební činností související s dodatečně povolenou stavbou. Soud nemůže za žalobkyni její žalobní tvrzení „domýšlet“ či doplňovat. Účastník řízení vznášející námitky ve smyslu § 114 stavebního zákona musí důkazně podložit svá tvrzení alespoň do té míry, aby na straně stavebního úřadu vyvolal objektivní a důvodné pochybnosti o tom, zda nepovolená stavba způsobuje obtěžování nad míru přiměřenou poměrům či nikoliv (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11.11.2014, č.j. 6 As 207/2014-36, www.nssoud.cz).

Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti.

Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s. ř. s., podle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, a proto jí nenáleží právo na náhradu nákladů; to by náleželo procesně úspěšnému žalovanému. Zdejší soud však neshledal, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti,

a žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval. Proto soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení pak soud rozhodl tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. listopadu 2014

David Raus
předseda senátu